

Tallinna

Polütehnik

TALLINNA POLÜTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIORGANISATSIOONI, DIREKTSIOONI, ELKNO KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄALEKANDJA

Nr. 24 (67) Neljapäeval, 29. novembril 1951. a. III aastakäik

Kasvatada noorsugu kommunistliku teadlikkuse vaimus

Bolševike partei ja nõukogude rahva suured juhid Lenin ja Stalin õpetavad, et üheks tähtsaimaks noorsoo kommunistliku kasvatuseteostamise tingimuseks on aktiivne osavõtt võitlusest kommunistliku ühiskonna ehitamise eest.

Nõukogude noored on aktiivsed osavõtjad grandioosest kommunistlikust võitlusest, nad on piiriltust ülevõtnud oma kodumaale, nad on julged võitlejad kommunistliku homse eest.

Mitte üheski kapitalistlikus riigis pole loodud selliseid suurepäraseid tingimusi inimese igakülgseks arendamiseks kui meie sotsialistlikul isamaal.

„Meie riik.“ räägib seltsimees Stalin, „erineb kõigist teistest riikidest selle poolest, et tal pole kahju vahenditest... noorsoo heaks kasvatamiseks.“

Iga noormees ja neiu kasutab meie stalinliku konstitutsiooniga antud õigust haridusele, vallutades teaduste kindlust, omandades sügavaid ja kindlaid teadmisi.

Bolševike partei ja nõukogude valitsus kasvatavad noorsugu kommunistliku teadlikkuse vaimus, kujundades neist piiriltust andunud ja ennastalgavaid võitlejaid kommunismi eest.

M. I. Kalinin ütles: „Kommunistlik kasvatus on lahutamatu poliitilise teadvuse, üldise kultuuruse arendamisest, masside intellektuaalse taseme tõstmisest.“ Sellest peab lähtuma iga noor, et saada tõeliseks võitlejaks helge tuleviku eest.

Meie instituudis, kus õpib üle 2000 üliõpilase, teostatakse suurt kasvatusöö, mille peamiseks ülesandeks on ideeline kasvatus marksistlik-leninliku teooria loominguilise omandamise alusel.

TPI ELKNU Komitee initsiatiivil on läbi viidud reas õpperühmade vestlusi ja diskussioone kommunistlikust teadlikkusest, nõukogude noore moraalsest palgest, sõprusest jt. teemadel.

See hea algatus pole aga leidnud veel massilist rakendamist mõnede komsomoliaktivistide — poliitmassilise töö juhtide (ELKNU TPI Komitee liige poliitmassilise töö alal sm. V. Vatis) süü läbi. Kahtlemata tuleb organiseerida massiliselt selliseid üritusi.

Kasvatustöö meie instituudis omab eriti suurt tähtsust seoses meie üliõpilaste teadvuses esinevate kodanlike iganditega.

Rida fakte kõneleb sellest, et instituudis teostatav kasvatusöö toimub veel liiga madalal tasemel.

Selle eredeateks näideteks on üliõpilased, nagu Demakov (K-33), kellele süstemaatilise põhjendamatu puudumise tõttu tekkis akadeemiline võlgnevus, mille eest ta on saanud direktiooni liinis hoiatusi ja noomitusi. Vähe sellest, likvideerides oma võlgu, luges üliõpilane Demakov õigekeelse üldise õppetööst osa võtta. See viis selleni, et õpperühm läks temast kaugele edasi oma õpinguis.

Üliõpilane V. Vask sellest samast õpperühmast ei erine palju üliõpilastest Demakovist. V. Vask samuti ei kannud kaua aega võlgnevuse likvideerimise pärast loengutel, kuigi ta oli teadlik, et õppetööst puudumine on peamisi manajäämise põhjus. Veel enam, olles teadlik õpperühmas labiviidavast konverentsist „Lenin ja Stalin noorsoo kommunistlikust kasvatuses“, luges ta endale kasulikuks konverentsilt puududa.

Veel kaks „kangelast“, nüüd juba instituudi nimekirjast kustutatud, — P. Engelsson ja A. Jemelina, endised laevaehitusteaduskonna üliõpilased.

Laevaehitusteaduskonna II kursuse komsomoliorganisatsiooni üldkoosolek otsustas P. Engelsoni kui loodri, puuduja ja meie ühiskonnale võõra individualisti välja heita ÜLKNÜ ridadest.

Paralleelselt kasvatuslikult suurt mõju omavate otsustavate abinõude rakendamisega distsiplineerimata üliõpilaste suhtes, mida kasutatakse ainult äärmise vajaduse korral, tuleb tingimata nendega läbi viia igapäevast kasvatusöö, kontrollides neile antud ülesannete täitmist, selgitades täitmata jätmise korral selle põhjused, arutades üliõpilaste käitumist õpperühmas, seades neile eeskujuks õppe- ja ühiskondliku töö eesrindlasi.

Üliõpilaste hulgas teostatava kasvatusöö puudulikkuse näiteks võib tuua veel järgmise fakti.

Komsomoliorganisatsiooni initsiatiivil toimus grupis K-73 (vene õpperühm) vestlus sõprusest, kuhu olid kutsutud ka õpperühmade K-71 ja K-72 (eesti õpperühmad) üliõpilased. See kohtumine oleks palju kaasa aidanud tihedama sõpruse loomiseks eesti ja vene õpperühmade üliõpilaste vahel. See väga tähtis üritus kukkus sisuliselt läbi, kuna rühmade K-71 ja K-72 (grupporg sm. U. Liiv) üliõpilased ei tulnud kohtumisele, kuigi nad lubasid tulla. Selline nende gruppide üliõpilaste käitumine ühest küljest teenib ära hukkamõistmiste, teiselt poolt aga nõuab sellise oma seltsimeeste suhtes lubamatu käitumise põhjuste hoolikat väljaselgitamist.

Komsomolikomitee peab sügavamalt ette valmistama ja laiemalt populariseerima konverentside läbiviimist ideelis-poliitilistel, moraalsel- ja teemadel, kaasa tõmmates koos kogu komsomoliorganisatsiooniga ka organiseerimata noored, aga samuti ka õppejõud ja teenistujad — kogu instituudi kollektiivi. Selleks tuleb senisest palju laialdasemalt kasutada ka instituudi ajakirjandust.

On tarvis teada ja sellest juhendada, et kasvatusöö pole kampania, vaid pidev igapäevane töö.

Juhendades partei direktiividest märkis ÜLKNÜ XI kongress tähtsaima kommunistliku noorsooühingu ülesandena noorsoo kommunistliku kasvatuseteostamist, kirjutades oma otsuses: „Käesoleval ajal, mil Nõukogude Liit teostab üleminekut sotsialismilt kommunismile, nõutakse kommunistlikult noorsooühingult edasist igakülgset töö tegevdamist noore põlvkonna kommunistliku kasvatuseteostamise alal.“

On tarvis ühendada kõik jõud, kasutada kõik vahendid, et sepiatada igast meie üliõpilasest nõukogude spetsialist, väärikas võitleja kommunisti eest.

Meie kandidaadid

Uue poliitilise ja tööalase aktiivsuse tõusu tähe all toimuvad kõikjal meie vabariigis rahvakohtunike ja rahvakaasistujate kandidaatide esitamiskoosolekud.

Ka meil, Tallinna Polütehnilises Instituudis, suutis 22. novembri õhtul suur VII auditoorium vaevalt mahutada üliõpilaste, õppejõudude ja teenistujate arvukat peret, kes olid kogunenud rahvakaasistujate kandidaatide esitamiseks meie kollektiivi poolt.

Pärast instituudi direktori sm. Schmidt'i lühikest selgitavat sõnavõttu tõusevad korraga mitmed käed, et esitada parimaid endi hulgas vastutava ja austava rahvakaasistuja ülesande täitmisele. Esitatakse teadusliku sekretäri sm. Slabovits'i, assistent Riivese ja õppetöökodade juhataja sm. Lauritsa kandidatuuri, kes paistavad silma nii tööalase kui ka ühiskondliku aktiivsusega.

Peale selle on ka kõik nimeetatud seltsimehed töötanud eelmise rahvakohtu koosseisus. Üliõpilaskonnast esitatakse arhitektuuriosakonna diplomandi sm. Mardi, majandusteaduskonna õppeeesrindlase ja komsomoli aktivisti sm. Nuga, endise rindevõitleja ja praeguse laevaehitusteaduskonna üliõpilase kommunist Višnjakovi ja tema kursusekaaslase sm. Zelentsova kandidatuuri. Veel esitatakse keemiateaduste kandidaadi sm. Rivlini kandidatuuri ja iseloomustatakse teda kui noort andekat teadlast, kes on võitnud lühikese ajaga tunnustuse TPI peres.

Koosolek toetab üksmeelselt kõik esitatud kandidaate ja avaldab veendumust, et meie kandidaadid oma tulevases töös seisavad vääramatult nõukogude õiguse ja sotsialistliku omandi kaitsel.

K. ALLIK

Неправильно поняли важную задачу

22 ноября открылась теоретическая конференция кораблестроительного факультета. Еще задолго до открытия комсомольское бюро начало подготовку к этой конференции. Были подобраны темы, намечены докладчики и содокладчики, которые начали разрабатывать темы. Темы были подобраны очень хорошие, интересные, например, «Ленин и Сталин о коммунистическом воспитании молодежи».

Некоторые докладчики сумели хорошо подготовиться к конференции, особенно тов. В. Кацман.

Но конференция прошла скучно. Не разгорелись прения, никто из студентов не выступил с вопросами, с замечаниями по поводу доклада. Многие студенты вообще не слушали док-

ладчиков, а занимались посторонними делами. Почему же так получилось? Да потому, что докладчики, правильно объясняя положение, высказанные великими вождями, не смогли связать их с жизнью студентов института.

В дальнейшем в таких конференциях необходимо учесть все недостатки. Такие конференции должны сыграть огромное политико-воспитательное значение, повысить сознательность и политический уровень студента. Все это будет достигнуто лишь в том случае, если поставленные доклады будут носить конкретный характер, связывая вопросы воспитания молодежи с нашей современной действительностью.

Л. ГАУПТМАН (Л-11)

ПРОДОЛЖАТЬ НАЧАТОЕ

Много есть хороших человеческих чувств, но, пожалуй, самое прекрасное это — дружба. В нашей стране, где люди самоотверженно строят коммунистическое общество, складывается крепкая и искренняя дружба, основанная на единстве интересов — интересов социалистической Родины.

В дружном коллективе легче учиться, легче преодолевать трудности, звонче смех в часы отдыха. Вот почему с таким нетерпением студенты группы К-73 ждали беседы «О дружбе». 22 ноября эту беседу проводил Ялмар Уланен. С большим воодушевлением он гово-

рил о значении дружбы, о ее влиянии на формирование характера советской молодежи, приводил примеры великой дружбы между народами многонационального Советского Союза. После выступления Я. Уланена развертывается горячая дискуссия. И, если порой выступающие не блистали красноречием, зато студенты делились самыми сокровенными мыслями, жестоко критиковали тех, кто неправильно понимал дружбу.

Такое широкое обсуждение важного вопроса нашей жизни принесло большую пользу всему коллективу группы.

В. ЛИВШИЦ (К-73)

Политинформатори kogemusi

Paljudes õpperühmades toimuvad poliitinformatsioonid madalal tasemel — ettekanne on ebahuvitav, üliõpilased tegelevad kõrvaliste asjadega või puuduvad üldse poliitinformatsioonist. On selge, et sellises olukorras ei järgne ettekandele ka mingisugust vestlust, küsimuse lähemat läbiarutamist. Ailpool avaldame rühma MM-55, kus poliitinformatsioonid toimuvad suhteliselt kõrgel tasemel, poliitinformaatori töökogemusi.

Esimesed poliitinformatsioonid sel õppeaastal toimusid grupis MM-55 ülalmainitud olukorras. Tänu marksismi-leninismi aluste kateedri juhendele õnnestus need veed parandada.

Nädal enne vestlust tutvub õpperühm eelseisva vestluse plaaniga. Üliõpilased tutvuvad vastava kirjandusega, mille tõttu poliitvestlused toimuvad palju aktiivsemalt kui varem. Näiteks toon poliitvestluse sm. L. P. Beria kõnest Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni 34. aastapäeva puhul.

Pärast poliitinformaatori 15-minutilise sissejuhatavat sõnavõttu esines terve rida üliõpilasi. Sm. Gendelman jutustas NSVL rahvamajanduse suurtest saavutustest, viimasel aastal nõuko-

gude rahva poolt kommunismi ehitamisel saavutatud võitudest. Sm. Grigorjev räägib meie maa kaitsevõime tugevdamisest, seltsimees Stalini vastusest „Pravda“ korrespondendi küsimustele.

Edasi esinevad sm-d Nesson, Melits, Bujanov jt. kes kõnelevad Nõukogude Liidu rahupoliitikast ja inglise-ameerika sõjahutajate agressiivsetest plaanidest.

Oma sõnavõttudes üliõpilased krüpsutasid alla rahuleeri tugevust ja tema pidevat kasvu.

Lõppsõnas vestluse läbiviija teeb kokkuvõtteid teema arutamise kohta. Sm. Gendelman teeb märkusi seltsimeeste sõnavõtte kohta.

Kogu õpperühma aktiivne süvenemine vestluse annab võimaluse järgmisel vestlusel pöörata tähelepanu neile, kes olid teistest nõrgemini ette valmistunud eelmiseks vestluseks.

Tänu üliõpilaste enamuse teadlikkusele ja seltsimehelikele kontrollile õnnestus saavutada 100-protsendiline ettevalmistamine vestluseks.

Mida kiiremini uus poliitinformatsioon läbiviimise meetod leiab rakendamist, seda kiiremini õnnestub saavutada häid resultate instituudi üliõpilaste teadlikkuse tõstmisel.

F. NARODITSKI (MM-55)

TELLIGE AJAKIRJANDUST!

Praegu toimub meie instituudis ajalehede ja ajakirjade tellimiste vastuvõtmine 1952. a. peale. Ajakirjanduse levitamisel, ajalehede ja ajakirjade viimisel massidesse on väga suur poliitiline tähtsus, sest ajakirjandus on kõige tugevam relv, mille abil partei räägib iga päev rahvaga temale omases ja vajalikus keeles. Sellepärast pole õige, et ajakirjanduse levitamise tegevust ei alustataki ühiskondlikult levitavate, vaid kõik meie ühiskondlikud organisatsioonid — partei, komsomoli- ja a/ju-organisatsioonid — peavad senisest tõsisemat tähelepanu pöörama ajakirjanduse levitamisele.

Tuleb aru saada, et ajakirjanduse levitamine ei seisne ainult tellimiste kogumises. See on asja üks külg. Ei tohi unustada, et ajakirjanduse levitamine tuleb läbi viia sisuliselt, sügava selgitustöö alusel. See on asja teine külg, sisuline külg, mida paraku meil on lubamatult alahinnatud. Siin ongi meie ühiskondlikel organisatsioonidel tõsiselt ülesand.

Ajakirjanduse levitamisel, selgitustöö tegemisel on vajaik ära kasutada TPI raadiosõime, seinalehti, vestlusi rühmade, isikliku vestluse jne. Selgitustöö erilist tähelepanu tuleb pöörata vabariiklike noorsoo-ajakirjandusele: „Noorte Hääl“, „Stalinlik Noorus“ — need on väljaanded, milles meie, oppiv noorsugu, leiame kõige rohkem endale vajalikku, huvitavat ja lähedast.

Ühiskondlikud ajakirjanduse levitajad, pidage silmas, et tellimiste esitamise tähtajad tänava on varajasemad kui eelmistel aastatel: keskaajakirjandusele novembrikuu lõpp, vabariiklikutele 12. det. Seega pole jäänud enam kuigi palju aega ja tuleb tõsiselt suhtuda sellesse ülesandesse.

Seltsimehed ajakirjanduse levitajad teaduskondades, kursustel ja õpperühmades! Viige ajalehete ja ajakirjade levitamisele 1952. a. peale läbi hõitsiorganisatsioonide, sisuliselt ja õigeaegselt — loosungi all: „Iga õpilase juurde ajakirjandust 1952. aastaks!“

H. MÖLLER (MM-31)

Rohkem tähelepanu marksistlik-leninliku teooria õppimisele!

Nõukogude üliõpilaste kommunistliku maailmavaate kujundamisel on ülitähtis osa marksismi-leninismi aluste omandamisel. Enamik üliõpilastest on saanud aru marksistlik-leninliku teooria õppimise vajadusest ja suhtub sellesse suure hoole ja armastusega.

Kuid meie instituudis on üliõpilasi, kes suhtuvad alahindavalt bolševike partei maailmavaate — dialektilise ja ajaloolise materialismi omandamisega.

Instituudi tehniliste teaduskondade viienda kursuse üliõpilastele loetakse 2 tundi nädalas nimetatud õppeainet. Kuidas aga võtavad meie üliõpilased osa nendest loengutest? 19. novembril dialektilise ja ajaloolise materialismi loengust võttis osa ainult 22 üliõpilast.

Võib-olla õppeainet esitatakse ebahuvitavalt?

Õpetaja sm. Kutsar esitab oma loengud väga huvitavalt ja elavalt, tuues rohkem näiteid Nõukogude Eesti, meie instituudi ja rahvusvahelisest poliitilisest ja majanduslikult elust. Järelikult kurja juured ei peitu mitte siin.

Mitmed üliõpilased, nagu E. Ambrosen, ja H. Mihkelsoo (ME-94), L. Teder ja O. Tšizikov (MS-92), V. Kiristaja ja H. Argus (ME-93) jt. peavad nende kui fakultatiivsete loengute küllastamist oma isiklikuks asjaks. Mõned üliõpilased ei mõista aga üldse veel marksistlik-leninliku teooria õppimise vajadust.

Selline olukord näitab, et teaduskondade ühiskondlikud organisatsioonid, eriti aga komsomoliorganisatsioonid, pole tegelnud küllaldaselt marksismi-leninismi aluste õppimise probleemiga ja on jätnud unarusse selle kommunistliku kasvatuseteostamise nii tähtsa tööloogu.

H. TIISMUS (ME-94)

Läheneb TPI VI kunstilise isetegevuse ja omaloomingu olümpiaad

Isetegevustaste käesoleval õppeaastal teostatud töö ülevaatuses ja kontrolliks viiakse läbi TPI VI kunstilise isetegevuse ja omaloomingu olümpiaad. Olümpiaadi algvoorud teaduskondades algavad juba veebruarikeskel. Erinevalt eelmistest aastatest viivad algvoorud teaduskondades läbi teaduskonna kultuurikomisjonid. Lõppvoorud aga viib läbi TPI kultuuriklubi.

Majandusteaduskonnal on kaitsta rändpunalipp olümpiaadist massilise osavõtu eest ja isetegevustaste hea kunstilise taseme eest saadud karikas, mis on juba kahel olümpiaadil olematu majandusteaduskonnale.

Tänavu aga kujuneb lipu ja karika saamine kahtlemata raskeks, sest tublisti on hoogustunud isetegevus laevaehitusteaduskonnas. Laevaehitusteaduskond aga ei tohi unustada, et heade tulemuste saavutamiseks peab kollektiiv järjekindlalt ja hästi töötama, mitte aga nii, na-

gu töötab praegu rahvatantsuring, kus proovid jäävad sageli ära.

Karikad on kaitsta veel meeskooril, eestikeelsel näiteringil ja rahvaantusringil „Bulba“.

Kahjuks pole aga mitte kõigi teaduskondade ühiskondlikud organisatsioonid suhtunud täie tõsidusega kunstilise isetegevuse arendamisse. Kultuurmassilise ala töötajad on jäetud ilma teaduskonna komsomoli- ja aju-büroo kui terviku abita ja kontrollita. Seetõttu ehitusteaduskonnas (ELKNÜ büroo liige kultuurmassilise töö alal sm. Tiirmaa) puudub veel kultuurikomisjon ja pole loodud ka ühtki isetegevuskollektiivi. Kuidas aga kavatsed ehitusteaduskond sellise ettevalmistustöö juures osa võtta olümpiaadist ja võistelda teiste teaduskondadega?

Isetegevuskollektiividel ja soolistidel on viimane aeg hakata tõsiselt ette valmistama olümpiaadiks. L. KULBAS (R-IV)

ÜTÜ VI teaduslik konverents

Novembri keskel toimus Tallinna Põlüttehnikase Instituudi Üliõpilaste Teadusliku Ühingu 6. teaduslik konverents, mis käsitles üliõpilaste poolt teatud tootuspraktika. Konverentsi loopu toimus plenaaristung, mis oli pühendatud rahvusvahelisele üliõpilaspäevale. Plenaaristungil esines naviitava sonavouuga rahvusvahelise üliõpilaspäeva tähtsusest TPI komsomoli-organisatsiooni sekretär seisimees G. Oserov, kes toi kujukaid näiteid üliõpilaste raskest olukorrast kapitalistlikes maades ja nende võitlustest rahu eest. Samuti valgustas koneleja rea arvu ja rakude varal nõukogude ja ranvademookraatiamaade üliõpilaste järjest paranevaid õppimisühtsusi.

Arhitektuuri- ja ehitussektiooni juhendaja sm. T. Kanvoo teostis oma sonavouus esile enitusteaduskonna 5. kursuse üliõpilaste U. Kaukase, T. Liiki ja S. Valdre tood suurpaneelentsüst, mis hinnati selle sektiooni parimaks tooks. Palju naviitavat pakusid meie üliõpilaste ka kuulised, Lenningradi ehitusinseneride Instituudi üliõpilased, kes jutustasid muilla- ja betoonitööde teostamisest. Tsimljanskaja nudiroomes. Kõulised korraldasid hea näituse oma süvisest tootuspraktikast, mis tegi nende poolt praktika jooksul tentud töö meie üliõpilastele palju arusaadavamaks. Selliseid näitusi tuleks meilgi rohkem korraldada.

Dotsent A. Voldek, elektrotehnikasektiooni teaduslik juhendaja, märkis, et sektiooni istungid moodusid senisest palju elavamas õhkkonnas, mis näitab, et ettekanud teemad äratsid kuulajaskonnas tõsist huvi tööde vastu. Paremini õnnestusid selle sektiooni mehaanikateaduskonna 5. kursuse üliõpilase H. Sillamaa töö „Sünkroonmotorite automaatset käivitamist“, I. Eiskopi „Elektronpingeregulaator“ ja V. Siitani „Automaatne elektromootorite völlide tootmiseks“.

Kõige põhjalikumaks ettekaneks keemiasektioonis osutus diplomand Endel Uusi töö kõrgeimate alkoholide tootmise võimalustest põlevkivi uttegaasidest, mis põhimiselt valmis juba tööstuspraktika jooksul.

Majandusteaduste sektiooni töö kohta tegi kokkuvõtte dotsent A. Rannes, kes kriipsutas alla just kollektiivse uurimistöö tähtsust ja andis näpunäiteid sellise töö organiseerimise kohta. Majandusteaduskonna üliõpilased A. Hansen, V. Taal ja V. Abbi olid osanud oma teadusliku töö kõige paremini organiseerida ning seetõttu kujunes nende ettekanne „Käibevahendite ringluse kiirendamise reserve Riiklikus

Liidutehases „Volta““ kõige sügavamaks ja huvitavamaks ja leidis ka heakskiitu sektiooni istungil viibinud „Volta“ töötajate poolt. Sama teaduskonna 5. kursuse üliõpilaste brigaadi ettekanne „Taimnna eianikkonna varustamine jaevorgus“ leidis vastava ala töötajate tunnustuse.

Tänuvaarse aigatuse tegi mehaanikateaduskonna diplomand masinaehitustehnoloogia ringi liige O. Noost nakates uurima uudeid probleeme freespinkide jatkuse mõotmise probleemide alal. Tema tööd märkis tunnustavalt oma sõnavõtus masinaehitustehnoloogia sektiooni teaduslik juhendaja sm. E. Liiver, esitades selle ühtlasi autasustamiseks ÜTÜ Nõukogule. Sm. Liiver tegi ettepaneku korraldada edaspidi sektioonide töökoosolekuid tennastes, mis kindlasti aitaks tihendada sidet tööliste ja üliõpilaste vahel ja annaks suuremat kasu tööstustele.

Mäesektiooni teaduslik juhendaja tehniilise teaduste kandidaat E. Korkas mainis, et kuigi mäeringis töötavatel üliõpilastel oli raskusi oma uurimuste läbi viimisel, sest meil puuduvad veel head vastavalt sisustatud laboratooriumid, olid ettekaned siiski sisuliselt hästi ette valmistatud ja annavad nii mõnegi hea

uueid meie noorele mäetööstusele. Onnestuunumaks osutus siin keemia-mäeteaduskonna diplomandi E. Siiveri ettekanne „Besti põlevkivi kaevandamise ja ümbertöötamiseks ettevalmistamise viiside võrdlus“.

Ette vaartuslikeks kujunesid diplomand H. Kirsi rekonsruerimisettepanekud põlevkivitöötavate katelagregaatide juures.

Pärast juhendajate sõnavõtte järgnes paremate tööde autasustamine, kus Üliõpilaste Teadusliku Ühingu juhendaja sm. H. Riikoja õnnitles auainalistete kohtadele tulnud tööde auoreid ja andis neile käte diplomid.

Lõppkokkuvõtte o. konverentsi töötulemustest tegi ÜTÜ Nõukogu esimees menaamikaeaduskonna 4. kursuse üliõpilane Ojar Terno, kes peatus nii konverentsil saavutatud edusammudel kui ka puudustel. Oma kones sm. Terno analüüsis kriitika ja enesekriitika korras nii ÜTÜ Nõukogu agitatsiooni-propagandasektori, teaduslike juhendajate kui ka konverentsil esinejate töös esinenud puudusi ning tegi nende edaspidise töö parandamiseks rea näid ettepanekuid. Sellega lõppes plenaaristung ja ühtlasi ka konverentsi töö.

H. SOMMER (E-53)

Лодырям нет места в советском вузе

20 ноября на нашем факультете было комсомольское собрание II курса. На нем стоял один очень серьезный вопрос о пребывании П. Энгельсона в рядах комсомола. Это не первое собрание, на котором обсуждалось поведение и успеваемость Энгельсона. Ни один раз комсомольцы, его товарищи, указывали ему на его недостатки, но Энгельсон, что называется, наплеваательно относился к замечаниям товарищей. Комсомольский коллектив умело и правильно направлял, учил Энгельсона. Уважал ли, признавал ли Энгельсон коллектив? Нет! Это был не общественник, а индивидуалист. Он проваливал все комсомольские поручения. В прошлом году сорвал подписку на газеты, в этом году не справился с работой корреспондента. Что сделал Энгельсон для роста нашей организации? Ничего. Он даже не мог выполнить прямой долг комсомольца — каждый день, каждый час повышать свой политический уровень. За I семестр этого года он только 2 раза был на семинаре основ марксизма-ленинизма. Разве это не говорит об Энгельсоне, как о политически неграмотном комсомольце?

Оторванность от коллектива, отказ от общественной работы, низкий политический уровень привели Энгельсона к тому, что он к своим обязанностям студента относился безответственно, получив 4 строгих выговора за непосещение лекций и плохую успеваемость.

Комсомольцы на групповом собрании разбирали поведение Энгельсона и пришли к выводу, что за пропуски без уважительных причин он будет вызван на бюро, которое поставит вопрос о его пребывании в комсомоле. Энгельсон после собрания пропустил только за одну неделю 16 час. Товарищи предупреждали его, разговаривали с ним, но Энгельсон остался верен своему принципу — он сам по себе, коллектив сам по себе. Этот недисциплинированный, грубый нарушитель порядка и в общении перестал уважать самые элементарные принципы быта.

Таким нельзя разрешать носить комсомольский билет, такие не достойны называть себя советским студентом. Решением факультетского комсомольского собрания Энгельсон исключен из рядов ВЛКСМ; приказом директора института — исключен из числа студентов.

Это должно послужить уроком всем тем, кто все еще не хочет понять, что советский вуз, это не уютное место для бездельников, а это великая кузница советских специалистов, призванных строить наше прекрасное будущее — коммунизм!

И. БАГНЮКОВА (Л-33)

Этого не должно быть

«Еще Маркс отмечал, что сознание человека отстает от экономического развития и что поэтому невозможно уничтожить сразу, только революционным государственным переворотом, всех остатков капитализма.»

M. И. КАЛИНИН

Года два тому назад в институте хорошо знали талантливого чтеца-декламатора и участницу драмкружка, студентку экономического факультета Лилиан Яко. Ее часто можно было видеть выступающей перед студенческой аудиторией. «Активная общественница», говорили о ней.

С тех пор прошло не так уж много времени, но о Лилиан Яко в институте почти что забыли. В силу каких же обстоятельств это могло произойти, неужели изменился настолько коллектив студентов? Но нет, дело явно не в этом. А поэтому попытаемся проследить путь, которым пошла Лилиан Яко, ныне студентка четвертого курса экономического факультета.

За Лилиан Яко уже с давних пор замечалась одна неприятная черта: чрезвычайно «легкое» отношение к занятиям, к учебе. Но до поры до времени это не давало о себе знать особенно резко. На это просто не обращали внимания — мало ли у кого какой характер, мол. А такое попустительство пошло не на пользу.

С осени 1950 г. резко ухудшилась посещаемость лекций студентки Яко. Она часто оказывалась «больной», при чем заболитво измеряла температуру днем, а вечером уходила «прогуляться» с заходившими за нею молодыми людьми. Лилиан очень нравилось, когда друзья по обществу ухаживали за нею, приходили справляться о ее здоровье, ахали и сочувствовали «бедной больной Лилиан», как ее звали запросто знакомые.

С этого и пошло. На зимней сессии Лилиан, правда, удалось сдать немногочисленные экзамены, но после каникул на занятия она не явилась. Потом сообщила — заболела мать, приехать не может. За болезнью матери последовало известие о болезни самой Лилиан. Как бы там ни было, но в институте Лилиан не видели в продолжении всего семестра. Правда, во время экзаменационной сессии ее видели уже в Таллине, но не в стенах института, а на взморье в Пирита. Да ведь погоды-то стояли замечательные и «бедной больной девочке» необходимо было оправиться, набраться

сил и отдохнуть! Что же из того, что товарищи по группе в это время напряженно работали над книгами и конспектами. Это, в сущности, Лилиан не интересовало.

Сессия осталась несданной. По случаю болезни, Лилиан продлила срок сдачи экзаменов до 15-го сентября.

К 15-му сентября студентка Яко не сдала один экзамен. Неизвестно, какими побуждениями руководствовался декан факультета Т. Сипсакс, когда, несмотря на несдачу одного экзамена и сдачу другого на тройку, назначил Лилиан Яко стипендию.

Поведение Лилиан не улучшилось, даже при напоминании о прошедших временах, когда она ходила лишь на лекции декана факультета, уходя после них опять домой. На лекциях она и по сей день является редкой гостьей, которую неизвестно куда сажать.

После 15-го сентября в группе состоялась производственное совещание. Студенческий коллектив потребовал Лилиан Яко к ответу. Велико же было удивление товарищей по группе, когда Лилиан, в ответ на последовавший вопрос о несданном экзамене заявила: «Я его сдала».

И когда ее уличили во лжи перед всей группой, то она, ничуть не смущившись, сказала, пренебрежительно пожав плечами: «Ну чтож, я могу его и сдать, если хотите!»

„Политехника“ kirjakesi

KUHU ON JÄÄNUD?

1951. a. ühel kevadkuul helisid TPI ruumid üleskõtest, nimelt kuulutati välja TPI-laste ridades luuletuste võistlus selleks, et sõnasepad looksid lugusid, mis TPI-lasi innustaksid uuteks töövõitudeks.

Küllap! kuulis toda võimsat kutses nii mõnigi sõnasepp, küllap! talte ergutava hääle ajal haaras sulapea mõnigi seniavastamata luuletaja — ja küllap! zürille anti töidki arvustamiseks.

Nüüd on möödunud tollest päevast, mis oli dateeritud luuletuste esitamise viimase kuupäevana, juba mõni tubli kuukene. Ent asjata ootab mõnigi tollest luuletuste võistlusest osavõtnu zürri otsust. Ei ole mõeldav, et zürri otsus siseseantud luuletuste kohta jäi sootuks tegemata. Kui aga too otsus on siitaki tehtud, kriitiline, õige ja kiitahes range, sellest on ometi huvitatud asjaosalised.

Seepärast lubatagu võistluse korraldajale esitada avalik küsimus: kuhu on jäänud nimetatud luuletuste võistluse zürri otsus võistluse tulemuste kohta? A. T.

MILLAL SAABUB SEE „JÄRGMINE PÄEV“?

Lala tänava ühiselamu toas nr. 23, mis asetseb sm. Eesmaa korteri kõrval, on juba kütmisperioodi algusest peale ahi lagunenud olukorras. Ahju kütmisel on tuba maani suitsu täis. See teeb paaris tunniks toasviibimise võimatuks. Sellest kõigest oli sm. Eesmaa teadik juba algusest peale, lubades „järgmisel päeval“ saata meistri, Ühiselamu komandant sm. Laisarv arvab, et ta on „kõik teinud“ ette kanes olukorras TPI komandandile ega tunne huvi puuduse likvideerimise vastu.

Toa nr. 23 elanikud ja ühiselamu nõukogu ootab kannatamatult, pärast korduvalt arupärimisi, millal saabub see „järgmine päev“.

K. UUEMAA, ühiselamu nr. 1 ü/n esimees

MIKS TEIE EI VASTA KRIITIKALE?

Sm. Livšits, keemia-mäeteaduskonna ELKNÜ organisatsiooni sekretär ja sm. Eesmaa, direktori aset adm.-maj 106 alal, pole vastanud veel „Politehnikus“ nr. 21 27. okt. s. a. ilmunud kriitikale. Meie ajalehe 22. numbri 7. nov. 1951 avaldatud kriitikal pole vastanud veel sm. Lepikson, a/j kohaliku komitee esimees, sm. Oserov, ELKNÜ TPI Komitee sekretär, sm. Terno, ÜTÜ Nõukogu esimees ja sm. Laisarv, ühiselamute nr. 1 ja 2 komandant.

Вл. БЕКМАН

Toimetaja A. LEBBIN